

Dharma Wykład 07 – Rozmyślanie nad Nietrwałością i Śmiercią

NIETRWAŁOŚĆ I ŚMIERĆ

W czasach Pana Buddy kiedy ludzie chcieli zostać mnichami – słuchali pewnego nauczania, które Pan Budda Dawał. I ponieważ doceniali wartość tego nauczania, to dlatego zechcieli zostać mnichami. **Ale kiedy już staniesz się mnichem to nie oznacza, że nagle staniesz się wolny od cierpienia.** Więc Pan Budda dawał im pewne rzeczy do praktykowania. Na przykład, medytowali o Nietrwałości, o szkodliwości, lub medytowali o procesie umierania. Sam Jego Świątobliwość Dalai Lama, w wywiadzie zapytali go, „*Rozumiemy, że wstajesz o piątej każdego ranka. Co robisz?*” odpowiedział, „*Wstaję o piątej i medytuję*” „*O czym medytujesz?*” „*Medytuję o śmierci, a w rzeczywistości, w ciągu dnia, medytuję o śmierci przynajmniej cztery razy, czasem więcej.*”

To jest ważne by medytować o śmierci

Więc dlaczego to jest takie ważne by medytować o śmierci? **Ponieważ śmierć, chcesz tego czy nie, nadejdzie.** Nawet jabłko i bardzo ładna pomarańcza, położysz je na stole i zgniją.

Jest taki werset z Indii, mówi tak:

„Ten dzień jest bardzo specjalnym dniem, ponieważ ten dzień jest twój.

Wczoraj już przeminęło, a ponieważ już przeminęło to nie może zaspokoić już żadnej potrzeby.

Jutro jeszcze nie nadeszło, nic jeszcze nie wiadomo o jutrze.

Ale ten dzień, ten właśnie dzień, który nazywamy „Dzisiaj”, właśnie teraz, jest dla ciebie by go wykorzystać.

Z tego powodu ten dzień jest specjalny.”

Ważność rozmyślania nad śmiercią i nietrwałością

Mówię wam, i mówiłem wam już wiele razy, czy to z nauczania Ngandro i Namchö, czy to z nauczania z Longchen Nyingthig z „Słowa Mojego Doskonałego Nauczyciela”, z wielu źródeł mówię to samo, i nauczanie mówi w ten sposób:

„Najlepszą ofiarą jaką możesz złożyć Buddzie, jest rozmyślać nad śmiercią i nietrwałością.”

Powinno się zawsze rozmyślać nad śmiercią i nietrwałością.

Jeśli rozmyślałeś nad śmiercią i nietrwałością, to nie będziesz miał przywiązania do wielu rzeczy. Przywiązanie, myślenie, że są trwałe, to dlatego myślisz, że to jest takie ważne – ale **nic nie jest trwałe.**

Wady niepamiętania śmierci i nietrwałości

Więc jakie są wady niepamiętania śmierci i nietrwałości?

1. Jeśli nie pamiętasz śmierci i nietrwałości, na początek **nie będziesz pamiętał Dharmy.** Nie będziesz pamiętał nauczania. Nie będziesz pamiętał prawdy,

ponieważ śmierć i nietrwałość jest częścią prawdy. Nie pamiętając tego, to jest tak jak gdybyś nie pamiętał też innych prawd.

2. Jeśli nie pamiętasz śmierci i nietrwałości przez cały czas, wtedy **nie ma powodu żebyś praktykował w ogóle**; nie ma powodu, dla którego będziesz chciał poprawiać swoją uwagę (Uwaga oznacza bycie świadomym rzeczy wokół ciebie, świadomym połączenia z tym co jest prawdziwe i co nie jest prawdziwe).
3. Nawet jeśli będziesz usiłował praktykować, **twoja praktyka Dharmy nie będzie czysta**.

Więc, nawet jeśli będziesz praktykował, twoja praktyka nie będzie czysta, i nie będzie miała pożytku.

4. Jeśli nie pamiętasz śmierci przez cały czas, **to nie ma dla ciebie powodu by mieć jakąkolwiek prawdziwą determinację**.
5. Więc jeśli nie pamiętasz nietrwałości i śmierci przez cały czas, **to bardzo łatwo jest ci stracić determinację by praktykować Dhammę poprawnie, i ewentualnie porzucisz to całkowicie**.
6. Nie tylko to, **będziesz kontynuował tworzenie negatywnych działań**.

Pamiętanie śmierci i nietrwałości

Więc jeśli nie pamiętasz śmierci i nietrwałości przez cały czas:

1. Na pewno **nie będziesz w stanie pamiętać Dharmy**,
2. Na pewno **będziesz przekładał na później swoją praktykę**,
3. A nawet, twoja praktyka nie będzie prawdziwa i nie będzie miała żadnego oddziaływania i żadnej mocy i żadnego pożytku. **Twoja praktyka Dharmy nie będzie czysta**.
4. Nie tylko to, **stracisz determinację**. Dlaczego? To jest tak jak kiedy kontynuujesz robienie tej samej rzeczy i tak naprawdę nie ma żadnych rezultatów, wtedy oczywiście stracisz wiarę w to. Stracisz wiarę ponieważ nie wygenerujesz żadnych rezultatów.

Dlaczego nie wygenerowałeś żadnych rezultatów? Ponieważ nie postępowałeś zgodnie z nauczaniem; wtedy wiara stanie się bezużyteczna. Ta wiara stanie się bezużyteczna. Wiara stanie się wiarą wadliwą. Co więcej, będziesz kontynuował tworzenie kolejnych negatywnych działań.

5. **Wtedy nie będzie możliwe osiągnięcie żadnego poziomu wyzwolenia od cierpienia**. Co więcej, **będziesz kontynuował tworzenie negatywnych działań**.

W takim wypadku jak możesz pomagać innym?

6. Wtedy, w momencie śmierci **będziesz doświadczał intensywnego żalu, że zmarnowałeś swoją cenną szansę**.

Tak więc to jest bardzo ważne, że powinniśmy pamiętać śmierć przez cały czas.

Zalety pamiętania śmierci przez cały czas

Jakie są zalety pamiętania śmierci i nietrwałości przez cały czas?

1) Jeśli byś o tym pamiętał to stałbyś się ostrożny i nie popełniłbyś tych samych błędów jakie popełniłeś wcześniej. W rezultacie, twoja praktyka stanie się bardzo czysta i bardzo świadoma.

Co oznacza „czyste”?

1. Kiedy jest świadome tego efektów, to staje się czyste?
2. Twoje działanie Dharmy stanie się pełne mocy i efektywne

Dlaczego będzie miało moc i będzie efektywne? Ponieważ jest świadome, jest ukierunkowane i posiada poczucie celu, nie jest nigdy oddzielone od prawdy.

3. Korzyści rozpoczną się zaraz na początku praktyki. Korzyści będą się kontynuować przez środek praktyki i korzyści będą się kontynuować do samego końca praktyki.

W tym momencie, mówisz, „*Robię to i to i nie widzę żadnych korzyści.*” Dlaczego? Ponieważ twoja praktyka nie jest czysta, nie jest świadoma.

[4) – Ceniona wysoko przez wszystkich Buddów]

Jak kiedy widzisz aktorkę grającą królową. Jest świadoma przyzwyczajęń i manier królowej. To dlatego patrzysz na to i mówisz, „*Oh, jest tak jakby naprawdę widzieć samą królową.*” Nie posiadasz tego wszystkiego. Gdybyś to posiadał, to *zaistniałyby* korzyści, od samego początku.

5) Więc, kiedy jest powiedziane, „***Będziesz miał korzyści od samego początku praktyki.***” To oznacza: Jeśli pamiętasz śmierć i nietrwałość przez cały czas, **to nie będziesz miał czasu nawiązać kontaktu z myślami o ośmiu przyziemnych obawach.**

[Ośmiu obawach dotyczących: [przywiązania do tymczasowych przyjemności, materialnego zysku, uznania i reputacji, niechęci do tymczasowych nieprzyjemności, materialnej straty, bycia wykorzystanym i zlej reputacji.]

Więc to jest bardzo ważne żeby zrozumieć, że gdy pamiętasz nietrwałość rzeczy i jak śmierć może nadejść, to naprawdę, nie będziesz marnował czasu na bezcelowe działania.

Jak Milarepa, wielki Mistrz powiedział:

„W trwodze śmierci (z powodu mojego strachu przed śmiercią) poszedłem w góry Ponownie i ponownie, wielokrotnie medytowałem o nieprzewidywalności momentu/godziny śmierci.

W końcu, poprzez tą praktykę, byłem w stanie uchwycić twierdzę nieśmiertelności, niekończącą się naturę umysłu.

Teraz cały strach przed śmiercią przeminął i się skończył.”

Aby to się stało, również nie możesz mieć przywiązania. Wtedy jeśli kochasz, miłość jest bez warunków. Cała emanuje. Nie tak jak teraz, kiedy jest oparta na sentymentalności, która nie robi nic innego niż zatrzuwa innym życie.

Dziewięciopunktowa Medytacja nad Śmiercią

Więc jest sposób w jaki możesz medytować.

Powinieneś medytować nie mniej niż kilka razy każdego dnia o śmierci i nietrwałości. Jeśli to będziesz robił to nie będziesz marnował czasu na te wszystkie pretensje, udawanie jaki jesteś sprytny i jaki jesteś mądry, to nie ma pożytku. Kontempluj każdy z tych dziewięciu punktów.

A. Śmierć jest pewna

- **Nie ma takiej mocy na świecie, która mogłaby powstrzymać śmierć.** Po pierwsze, medytuj nad faktem, że śmierć jest pewna, bez znaczenia kim jesteś, czym jesteś. Żadna ilość mocy na świecie nie może tego powstrzymać.
- Nawet Budda przyjął formę Nirmanakaya, kiedy nadszedł czas to odszedł do Para Nirvana. Żadna moc we wszechświecie nie może powstrzymać śmierci; co się urodziło umrze. Każda osoba, która się urodziła umrze, nawet jeśli jesteś wielkim nauczycielem Buddyjskim, Buddami, Bodhisatvami, nadal musisz umrzeć.
- Jeśli się rozglądniesz wokół siebie, w przeciągu lat – na pewno w ciągu stu lat, mało prawdopodobne jest żeby jakkolwiek osoba w tym pomieszczeniu przeżyła. Nawet gdybyś żył kilkaset lat (w cyklu życia to jest bardzo krótko), jeśli się rozejrzysz...wszystko trupy.
- Nie możesz uciec przed śmiercią. To jest interesująca rzecz na temat śmierci; nie można uciec przed śmiercią. Nie możesz powiedzieć, „*Jeśli pojedziesz do Szwajcarii i zamieszkaż w szalasi*” lub powiedziałbyś, „*Mam jaskinię! To jest dobra wspianią jaskinia!*”. Nie możesz uciec przed śmiercią; nie ma takiego miejsca gdzie można by uciec.
- **Nawet jeśli jesteś bardzo bogaty, nie możesz wykupić sposobu na uniknięcie śmierci.** Żadna ilość pieniędzy, lub władzy nie może wykupić uniknięcia śmierci. Nawet jeśli jesteś bardzo bogaty, nie możesz przekupić śmierci. Nawet jeśli powiesz, „*Jestem Królową*” Nie możesz przekupić śmierci. Nie ma takiej ilości pieniędzy i sławy. Nie możesz przekupić śmierci.
- Nawet jeśli jesteś bardzo, bardzo silny i bardzo mocny, powiesz, „*Jestem Bruce Lee drugi!*” Bruce Lee umarł kiedy był w sile wieku. „*Jestem ucieleśnieniem Bruca Lee, Jet Lee i wszystkich innych Lee i kogokolwiek!*” Oni wszyscy umarli. Nikt nie wygra ze śmiercią.
- Nawet jeśli posiadasz cudowne moce, zdolność jasnowidzenia, nadal nie możesz uciec przed śmiercią.
- **Nie możesz dodać dodatkowego czasu do swojej długości życia**

Co więcej, nie możesz dodać więcej czasu do swojego życia, jak na telefon komórkowy; „*Kupie więcej wartości, kupię za 10 funtów każdego dnia.*” Nie możesz dokupić więcej czasu do swojego życia.

- Z każdym momentem życie przemija, jesteś bliżej śmierci. Tak naprawdę, bez wątpliwości, można być pewnym, że każdego dnia, z każdą minutą, która upłynęła oznacza, że jesteś bliżej śmierci. Z każdym momentem, który przemija zbliżasz się bardziej do śmierci. Nadal nie wiesz ile czasu ci pozostało, to może minąć tak po prostu.
- I od czasu kiedy się urodziłeś to zbliżałeś się do ostatecznego wyniku śmierci. Z każdym oddechem, który bierzesz, jesteś bliżej śmierci.
- Nawet kiedy śpisz lub kiedy jesteś zajęty oglądając telewizję, oglądając Spidermana 29; możesz umrzeć w samym środku. W rzeczywistości z każdym momentem zbliżamy się do śmierci.
- **Ilość czasu jaki na pozostaje na praktykowanie Dharmy jest bardzo niewielki.** Nawet jeśli jeszcze dzisiaj jesteś wśród żywych, ilość czasu jaki masz dostępny aby

praktykować Dharma jest w rzeczywistości nie wielki zanim nadejdzie śmierć. Nawet jeśli będziesz żył do siedemdziesiątki, do setki, połowę czasu wykorzystasz na sen, jedzenie, i robienie innego rodzaju rzeczy; takich jak praca, zakupy, oglądanie telewizji. Kiedy na to popatrzysz, bardzo niewiele czasu pozostaje.

Nie praktykowanie naprawdę

Dlatego powiedziałem, praktykuj rano i praktykuj wieczorem. Nawet wtedy, jeśli to robisz, jeśli popatrzysz na długość dnia, to jest cały czas bardzo niewiele, czyż nie? To dlatego praktyka musi być 24 h/dobę a kluczem jest uważność. To nie polega na odmawianiu jakiejś modlitwy a następnie wychodzeniu i kłóceniu się z ludźmi, których znasz. To polega na tym; jeśli naprawdę wierzysz w modlitwy i praktykę, to nie powinieneś się tak zachowywać. To pokazuje, że nie praktykujesz. Po prostu wypowiadasz bezwiednie. To dlatego nie ma pożytku. Dlaczego? Nawet twoja praktyka jest praktyką, która nie jest oddzielona od przyziemnych obaw więc postrzegasz tą niewielką ilość czasu jaką rzeczywiście spędziłeś teraz jako właściwą praktykę.

- Nawet jeśli jesteś młody i powiesz, „*Mogę to odłożyć na znacznie później. Może później będę miał więcej czasu.*” Nie. Jeśli odłożysz to na później, to zawsze znajdziesz inny sposób by to przelożyć. To jest tylko jedno rozproszenie uwagi po drugim i do czasu kiedy się już zestarzejesz, to będziesz miał zbyt dużo żalu.

Nie żałowanie naprawdę

Nawet teraz czasem kiedy ludzie popełniają błędy, pytam cię i widzę w tym jak odpowiadasz, poczucie winy. To nie jest tak, „*To jest to co zrobiłem.*” Nie. To wynika z przemyślenia, że pozostało wiele rzeczy, które nie pozostały zrobione, więc odnosisz się do takich rzeczy jako, *Bardzo mi przykro; Przepraszam.*” Naprawdę? Jeśli naprawdę byś tego żałował, to te rzeczy to by się nie wydarzyło ponownie, czyż nie? Rzeczywisty stan rzeczy jest taki, że to się zdarza ponownie i ponownie ponieważ nigdy naprawdę nie było ci z tego powodu przykro. Nigdy jeszcze naprawdę nie zrozumiałeś czym jest żal i nie zadziałałeś zgodnie z nim by to naprawić.

Więc dzięki temu zrozumieniu musimy wygenerować to postanowienie wiedząc, że wszyscy umrzemy. Nie możemy przed tym uciec, więc kiedy śmierć nadejdzie nadal nie będziemy mieli z tego pożytku i nie będziemy mogli wygenerować wyzwolenia, i wtedy odrodzimy się w niższych rzeczywistościach. Z tego powodu musimy podjąć postanowienie by praktykować Dharma.

B. Godzina śmierci jest bardzo nie przewidywalna

Drugą rzeczą, o której musimy pamiętać jest to, że moment śmierci jest bardzo niepewny. Nie możesz żądać, „*Mam rezerwację. Tak, zarezerwowałem o piątej, kiedy będę miał 89 lat w miesiącu lipcu. To jest dobry miesiąc. Właśnie myślę o tej fajnej restauracji i zamówię ten*

dobry obiad, wtedy jeśli przyjdziecie około ósmej czterdzieści pięć, po deserze i kawie...” To nie tak działa.

Nie możesz wynegocjować swojego uniknięcia śmierci. Nie możesz powiedzieć, „*Czy nie mógłbym tego zrobić po tym przyjęciu?*” lub „*Muszę oglądnąć ten odcinek ‘Eastendersów’(serial telewizyjny).*” Kiedy umrzesz to umrzesz. Nie możesz tego zaplanować. Nie możesz tego zarezerwować. Nikt nie może tego zarezerwować.

- ***Długość życia w naszych czasach i rzeczywistości egzystowania jest nieprzewidywalny.***
- Tylko dla tego, że jesteś młodszy od swoich rodziców, nie oznacza, że umrzesz po twoich rodzicach. Jest wiele ludzi, którzy umierają przed swoimi rodzicami,
- Nawet jeśli wyglądasz bardzo zdrowo. Bruce Lee: okaz zdrowia, kiedy umarł to umarł.
- Żaden z twoich planów na przyszłość, bez względu na twoje plany na zdrowie, ten plan, tamten plan; żaden z nich nie da ci w rzeczywistości żadnego wsparcia lub gwarancji. Po prostu nie możesz tego zaplanować w ten sposób.

Pewni wielcy Mistrzowie wiedzieli kiedy będą umierać. Właściwie mogli powiedzieć kiedy będą umierać, rzeczywiście mogli, z dokładnością do danego momentu. To z powodu ich uwagi. Ich uwaga pozwalała im być całkowicie zestrojonym ze wszystkim innym co do tego jak dużo siły życiowej pozostało. Ale większość ludzi, nie może kontrolować śmierci. Wielcy Mistrzowie mogli właściwie wiedzieć, o której godzinie odejdą i również jak się odrodzą. Ty nie masz wyboru. Dlaczego?

W tym momencie, nawet jeśli miałeś wybór żeby działać zgodnie z nauczaniem, wybrałeś podążanie za swoją logiką. Zawsze masz możliwość żeby postępować lepiej, ale do tej pory wybory jakie podjąłeś są kiepskie. I zgadnij? Przyczyny, które powodują śmierć są tak liczne, jest tak wiele sposobów w jaki możemy stracić życie, a jest tak niewiele rzeczy, które utrzymują nas przy życiu.

- ***Czynniki, które powodują śmierć są bardzo liczne.***
- Uwarunkowania zewnętrzne: pogoda jest naturalna pogoda lub wypadek lub katastrofa naturalna; one wszystkie mogą powodować śmierć.
- Następnie wewnętrzne czynniki, które biorą się z jedzenia niewłaściwego rodzaju pożywienia lub choroba.
- Nawet rzeczy, które normalnie kojarzone są ze zdrowiem mogą stać się warunkami powodującymi śmierć. Jak jedzenie, które spożywasz. Myślałeś, że jesteś całkiem bezpieczny w domu ale dach może się zawalić. Lekarstwa; zażywasz lekarstwa... Kiedy Bruce Lee umarł zażył lekarstwo, które każdy powiedział, że pomoże ale on miał na to alergię. Tego nie przewidzisz,
- ***Ciało, jeśli się mu dokładnie przyglądnąć, jest bardzo delikatne.*** Nie trzeba wiele by je uszkodzić.

- Nawet lasy i góry zostaną zniszczone. Nawet planety się niszczą. Jaką masz kontrolę? Nie możesz tego kontrolować.

To z tego powodu potrzebujemy wygenerować postanowienie wiedząc, że możesz umrzeć w każdej chwili. Więc musisz przestać marnować swoje życie, marnować swój czas na przyziemne obawy, lub przywiązanie lub niechęć i praktykuj Dharma już teraz, od tego momentu.

Wszyscy mnisi powinni tak się zachowywać, wszystkie mniszki powinny tak się zachowywać, i wszyscy buddyści powinni tak się zachowywać. Jeśli nie możesz to naprawdę jesteś bardzo kiepskim Buddystą i dlatego nie ma pożytku w tym co robisz.

C. Tylko Dharma może nam pomóc w godzinie śmierci

Musisz również zrozumieć, że tylko Dharma może ci pomóc w godzinie śmierci.

- Twoje pieniądze nie mogą ci pomóc, rzeczy, które posiadasz nie mogą ci pomóc, twoje dzieci nie mogą ci pomóc, twoja matka nie może ci pomóc, twój ojciec nie może ci pomóc; nikt nie może ci pomóc. Żadna ilość pieniędzy, żadna ilość rzeczy, które posiadasz.
- Żadna ilość przyjaciół lub rodziny ci nie pomoże. W rzeczywistości oni tylko przyczyniają się do większego przywiązania w tobie i powodują więcej bólu i więcej strachu w tobie.
- Po krótko, nikt nie może dzielić z tobą doświadczenia śmierci. Śmierć jest tylko dla Ciebie. Każda osoba musi doświadczyć swojej własnej śmierci. Nikt nie może dzielić tego z tobą.
- Nawet nie to ciało, które trenujesz tak bardzo. Możesz powiedzieć, „*Będę podnosił ciężary i będę robił Tai Chi.*” To ci nie pomoże w momencie śmierci.
- Nie ważne jak będziesz dbał o ciało, to ci nie pomoże.

Musisz wygenerować postanowienie, „*Ostatecznie jeśli nic innego nie może mi pomóc, naprawdę nic innego nie może mi pomóc, jedyna rzecz, która może mi pomóc jest poprzez praktykę Dharmy. To dlatego muszę poświęcić mój czas, oddać się całkowicie uważnej praktyce Dharmy.*”

Mówiąc „czysta Dharma” oznacza: praktykować z odpowiednim rodzajem uwagi.

Wielki Panchen Lama powiedział:

„*Kiedy lekarze załamali ręce, kiedy żaden rytuał mi nie pomaga, kiedy przyjaciele stracili nadzieję, kiedy wszystko co robię jest bezowocne i nie przynosi żadnego pożytku, niech będę błogosławiony by pamiętać instrukcje mojego Guru.*”

Nie pamiętanie nauczania

Ale teraz nie pamiętasz mojego nauczania przez większość czasu. Jakie jest prawdopodobieństwo, że będziesz pamiętał je w czasie śmierci? Zero. Nawet kiedy je pamiętasz, w większości przypadków kiedy przywołasz co pamiętasz, w większości przypadków to nie jest dokładne. Więc jakie jest prawdopodobieństwo żeby pamiętać to dokładnie w czasie śmierci.

Shantideva wielki Mistrz, Arya Shantideva powiedział:

„Pozostawiając to wszystko, muszę odejść sam. Ale nie rozumiejąc tego, popełniłem wiele złego i wiele rodzajów negatywności ze względu na moich przyjaciół, moją rodzinę, i moich nieprzyjaciół.”

Wszystkie te negatywności mają miejsce z powodu, *„Ja to robię dla moich dzieci. Ja to robię dla mojej rodziny. Ja to zrobiłem z powodu tych ludzi; Ja ich naprawdę nie znoszę, ja naprawdę ich nie lubię.”*

Wszystkie negatywności, które mają miejsce, to przywiązanie, które ma miejsce, ta niechęć, która ma miejsce, biorą się ponieważ ty to robisz, *„z pożytkiem dla mojej rodziny, moich przyjaciół.”* Lub *„Robię to po to by zniszczyć moich wrogów.”* W rzeczywistości cały czas kiedy to robisz, rezultatem są negatywności, które generujesz.

Wszystko stanie się niczym

Dlaczego?

„Ponieważ moi wrogowie staną się niczym; moi przyjaciele i moja rodzina również staną się niczym. Ja również stanę się niczym. Podobnie nic innego nie będzie istnieć. Wszystko stanie się niczym. Powstajemy z nicości, z nicości odchodzimy. Tak jak sen, którego doświadczamy, jakimikolwiek rzeczami się cieszymy, one staną się po prostu wspomnieniami. Cokolwiek przeminęło nie będzie widziane ponownie.”

„Nawet w tym krótkim życiu wielu przyjaciół i wrogów przeminęło, ale jakiegokolwiek najgorsze zło im popełniłem, jakiegokolwiek nieopisane złe rzeczy im uczyniłem, chociaż mogli już odejść, to będzie na mnie czekać.

Z tego powodu, obym szybko osiągnął realizację, realizację ostatecznej prawdy, i uwolnił siebie z wszystkich karmicznych uwarunkowań, i wtedy poprzez szybkie osiągnięcie stanu Buddy, prowadził wszystkie istoty żyjące, bez wyjątku, do ich oświeconego stanu trwałego szczęścia.”

To jest to co każdy powinien zrobić. Jeśli nie możesz tego zrobić to naprawdę jest to marnowanie ludzkiego życia.

Źródło: Żywa Dharma 07.05.12 SB37-0306